ΒΙΒΛΙΟ

Φιλομήλα Λαπατά: "Τα τελευταία 200 χρόνια η επιστήμη και η ζωή άλλαξαν, όμως οι Έλληνες μείναμε ίδιοι"

Η Φιλομήλα Λαπατά, συγγραφέας του μυθιστορήματος " Η Επιστροφή" από τις εκδόσεις Ψυχογιός μίλησε στο clickatlife για το ιστορία του βιβλίου της, τη διαδικασία της συγγραφής του αλλά και για την Ελλάδα του 1800 συγκριτικά με την Ελλάδα του σήμερα.

Δευτέρα, 16 Νοεμβρίου 2015
κατηγορίαΒιβλίο

ΕΠΟΜΕΝΟ
Use←→keys to navigate

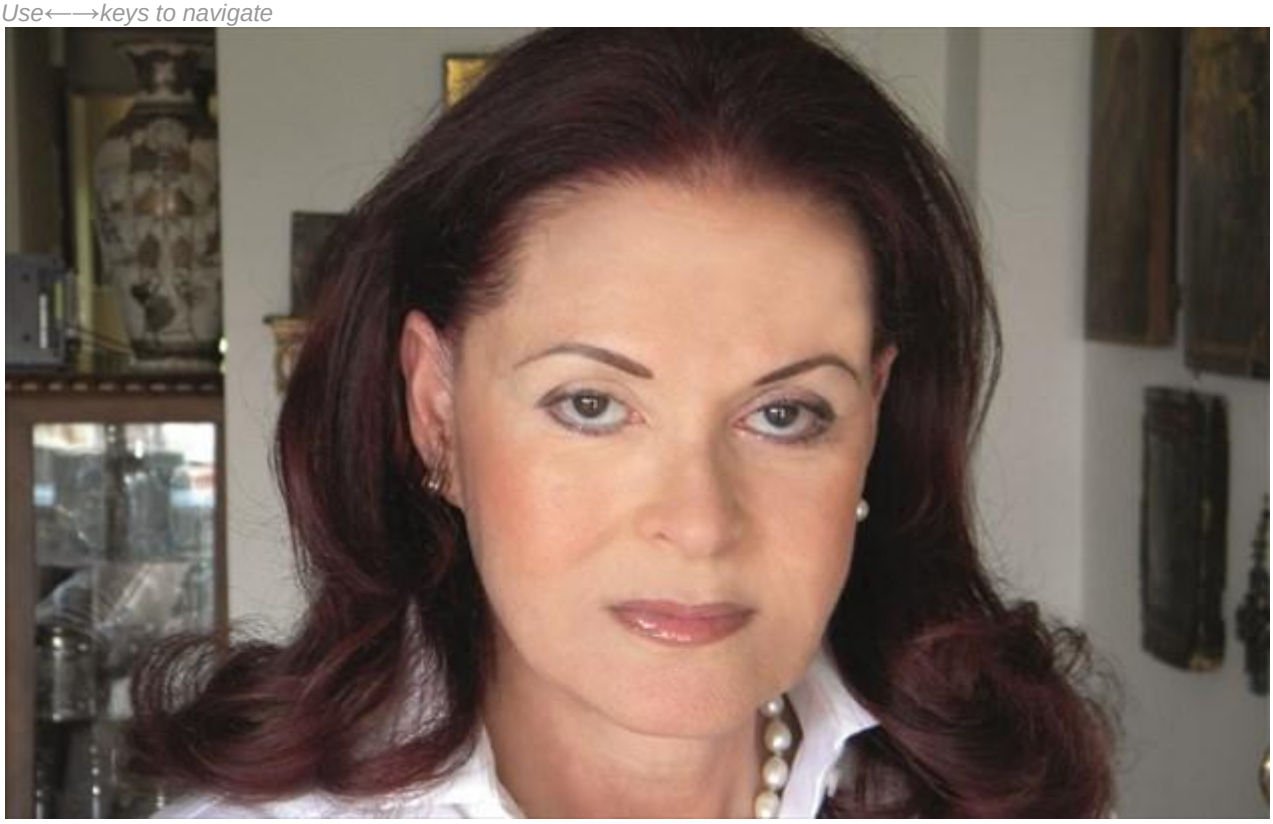

Πώς προέκυψε το θέμα του βιβλίου σας;
Το θέμα προέκυψε από μια προσωπική αναζήτηση. Προσπαθώντας να καταλάβω το ιστορικοπολιτικό τώρα, το πώς η Ελλάδα και οι άνθρωποί της έφτασαν σε αυτό το σημείο, γύρισα στο παρελθόν. Ξεκινώντας από αυτό, το πώς καταλήξαμε στο παραλήρημα του "θύματος", την συλλογικη παράκρουση, έφτασα στην ιστορία των ηρώων μου. Ούτως ή άλλως αγαπώ το ιστορικό μυθιστόρημα εξ' ου και τα προηγούμενα μυθιστορήματά μου που υπήρξαν επίσης ιστορικά. Γυρνώντας στην Ελλάδα του 1800 η

έρευνα ήταν τόσο μεγάλη και διαπίστωσα πως τα 200 χρόνια ιστορίας δεν μπορούν να περιγραφούν σε ένα βιβλίο. Έτσι ξεκίνησα μια σειρά-ομπρέλα με υπέρτιτλο "Οι κόρες της Ελλάδας". Η "Επιστροφή" ωστόσο είναι ένα αυτοτελές μυθιστόρημα. Παράλληλα όλες οι ιστορίες είναι αληθινές. Πρόκειται για υπαρκτά πρόσωπα με αλλαγμένα ονόματα. Οι δευτερεύοντες χαρακτήρες είναι επίσης αληθινοί.

Ποιό ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι στη συγγραφή της "Επιστροφής";
Η έρευνα ήταν οπωσδήποτε το δυσκολότερο κομμάτι. Αλλά και μερικοι΄χαρακτήρες που αποδείχτηκαν πεισματάρηδες και έχουν επιμονή να κάνουν το δικό τους. Βασικά όμως η έρευνα είναι το μεγάλη στοίχημα αφού δεν επιτρέπει λάθη.
Ποιές διαφορές εντοπίσατε ανάμεσα στην Αθήνα του τότε και του τώρα;
Ψάχνοντας τις λεπτομέρειες προκειμένου να αναπαραστήσω την πραγματικότητα και την καθημερινότητα του 1800 νόμιζα ότι θα έβλεπα πολύ μεγάλες διαφορές. Αλλαγές πράγματι έχουν γίνει, αλλά αφορούν στην καθημερινότητα, την επιστήμη, της εξέλιξη της ζωής. Οι Έλληνες όμως ως χαρακτήρες είμαστε ίδιοι.

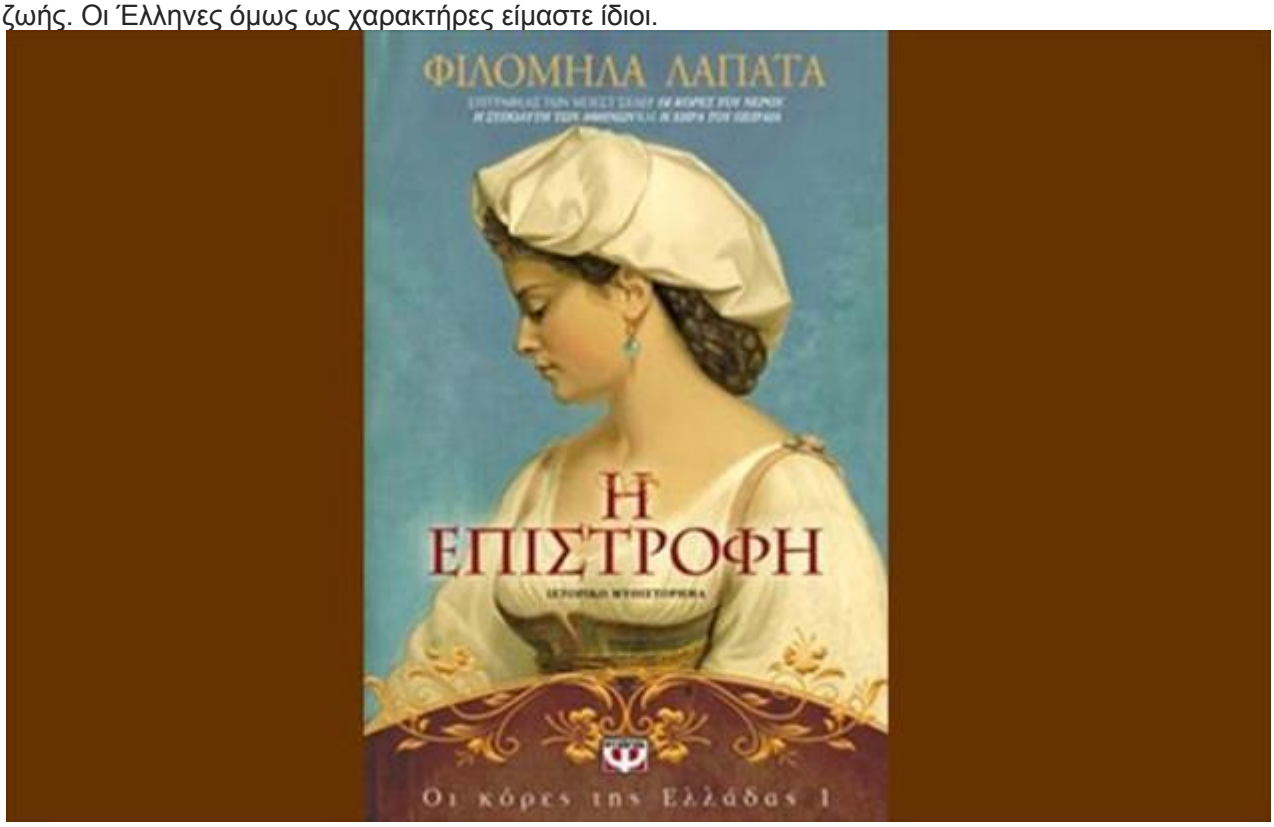

Η Λέγκω Βαρβαρέσου, η μια εκ των βασικών ηρώων σας, επιστρέφει για να εκδικηθεί αυτούς που θυμάται πως την πλήγωσαν. Η μνήμη είναι κατάρα;
Εξαρτάται πώς θα το δει ο καθένας. Όταν ήμουν μικρή πίστευα ότι η μνήμη είναι κατάρα, κάτι πολύ δύσκολο που σε καταρρακώνει. Μεγαλώνοντας βλέπω ότι σημασία έχει τι νόημα δίνεις εσύ στα γεγονότα και αν θα δεις το ό,τι αρνητικό σου έχει συμβεί ως καταστροφή ή ως μάθημα για να πας παρακάτω;